

Sygn. akt XXVII Ca 1048/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Wojtysiak**

Sędziowie: **SO Adam Malinowski**

SO Grzegorz Chmiel (spr.)

Protokolant: **sekr. sądowy Magdalena Duda**

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku **B. M.**

z udziałem **T. M.**

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie

z dnia 12 marca 2018 r. , sygn. akt I Ns 903/07

postanawia

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a. uchylić punkt I podpunkt 4 oraz punkt II postanowienia

b. zmienić punkt V postanowienia w ten sposób, że usunąć z listy składników majątkowych przyznanych na wyłączną własność uczestnika składnik skazany w punkcie I podpunkcie 4 postanowienia.

c. zmienić punkt VI postanowienia w ten sposób, że zasądzić od uczestnika T. M. na rzecz wnioskodawczynie B. M. tytułem spłaty kwotę 145.230,01 zł (sto czterdzieści pięć tysięcy dwieście trzydzieści złotych 01/100) płatną w terminie trzech miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia.

II. w pozostałym zakresie apelację oddalić;

III. ustalić, że wnioskodawczynie i uczestnik ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt XXVII Ca 1048/18

UZASADNIENIE

Roszczenie zgłoszone w postępowaniu w I Instancji

Przedmiotem postępowania w sprawie był podział majątku dorobkowego wnioskodawczynie B. M. i jej męża T. M. po ustaniu wspólności majątkowej w następstwie zawarcia przez strony małżeńskiej umowy majątkowej.

W toku postępowania strony zgłosiły do podziału szereg składników majątkowych obejmujących nieruchomości oraz środki pieniężne, zgłoszono także roszczenia o rozliczenie nakładów czynionych z majątku wspólnego na majątki osobiste i odwrotnie, jak również rozliczenie pożytków pobranych przez strony.

W postępowaniu postanowieniem wstępnym orzeczono, iż udziały małżonków w majątku wspólnym nie są równe i wynoszą dla B. M. 3/8, zaś dla T. M. 5/8.

Orzeczenie Sądu I instancji

Postanowieniem z dnia 12 marca 2018 roku, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, w sprawie o sygn. akt I Ns 903/07:

- ustalił, że w skład majątku dorobkowego B. M. i T. M. wchodziły:
 1. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 58.50 m² i wartości (...) zł;
 2. prawo własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 77.44 m² i wartości (...) zł;
 3. prawo własności lokalu niemieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 53,29 m² i wartości (...) zł;
 4. prawo własności lokalu użytkowego numer (...) położonego przy Al. (...) (...) o powierzchni 24.40 m² i wartości (...) zł;
 5. prawo udziału (...) w nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...) o wartości (...) zł, wraz z ekspektatywą prawa do odrębnej własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 30.90 m⁽²⁾ o wartości(...) zł;
 6. prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w m. J. stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) o powierzchni 1920 m². i wartości (...)zł;
 7. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w (...) Bank (...) S.A. w kwocie(...) PLN;
 8. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w (...) Bank (...) S.A. w kwocie (...) EUR;
 9. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w (...) Bank (...) S.A. w kwocie(...) USD;
 10. środki pieniężne na lokacie terminowej o numerze (...) w (...) Banku (...) S.A. w kwocie (...) USD;
 11. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w Bank (...) S.A. w kwocie (...) USD;
 12. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w Bank (...) S.A. w kwocie (...)PLN;
 13. środki pieniężne na rachunku o numerze (...) w (...) Bank (...) S.A. w kwocie (...)PLN;
- ustalił, że pobrane pożytki z majątku dorobkowego przez B. M. pomniejszone o koszty uzyskania pożytków' wynoszą (...) PLN pożytki z majątku dorobkowego przez T. M. pomniejszone o koszty uzyskania pożytków wynoszą (...)PLN;

- przyznał na wyłączną własność B. M. składniki majątku dorobkowego wskazane w podpunktach: 1 i 6;
- przyznał na wyłączną własność T. M. składniki majątku dorobkowego wskazane w podpunktach 2. 3. 4. 5. 7. 8, 9. 10. 11. 12. 13;
- zasądził od B. M. na rzecz T. M. tytułem rozliczenia dopłat i pożytków 3.045.12 zł, płatne w terminie 60 dni od uprawomocnienia się postanowienia;
- oddalił dalsze wnioski o rozliczenie nakładów;
- nakazał pobrać od B. M. i T. M. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w' W. po 15.758.86 zł tytułem zwrotu wy datków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;
- ustalił, że wnioskodawczym i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie

Apelacja

Apelację od wydanego w sprawie postanowienia wniosła tylko wnioskodawczyni zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego błędnego wniosku, polegającego na przyjęciu, że prawo własności lokalu użytkowego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) (...) o powierzchni 24.40 m⁽²⁾ wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej (...) stanowi majątek dorobkowy wnioskodawczyni i uczestnika, albowiem środki na nabycie własności tego lokalu pochodziły ze środków wspólnych Stron pomimo, iż jak wynika z treści przydziału lokalu użytkowego z dnia 14 stycznia 1989 roku lokal ten został przydzielony jedynie Wnioskodawczym, a kwota wkładu budowlanego wniesionego do spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. stanowiła majątek odrębny B. M. co zostało stwierdzone oświadczeniem z dnia 14 listopada 1996 roku przez Uczestnika, w konsekwencji czego Sąd I instancji niezasadnie uznał w/w nieruchomość jako majątek dorobkowy Stron w rozumieniu art. 32 par. 1 i 2 Krio;
2. naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy art. 233 §1 i 2 k.p.c. w zw. 232 k.p.c. w zw. z art.129 par. 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego błędnego wniosku, polegającego na przyjęciu, że roszczenie dotyczące niezabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w W. o powierzchni 1.55 ha. nieruchomość w postaci lokalu nr (...) położonego w W. przy ul. (...) oraz roszczenie o nakłady poczynione z majątku dorobkowego na majątek odrębny Uczestnika w zakresie zakupu nieruchomości nr. (...) przy ul. (...) wraz z dwoma miejscami garażowymi, lokali użytkowych przy ul (...) i ul. (...) oraz nieruchomości mieszkalnych w G. przy ul (...) nie są zasadne, albowiem zakup tych nieruchomości nastąpił przy wykorzystaniu środków uzyskanych z pożyczek które miałyby uzyskać właśnie na poczynienie inwestycji w/w zakresie przy jednoczesnym zakwestionowaniu przez Wnioskodawczynię wiarygodności dokumentu stanowiącego pożyczkę udzieloną przez (...) Ltd i nie okazania oryginału dokumentu pożyczki, a następnie odmową odpowiedzi na pytania przez Uczestnika, w zakresie istotnych okoliczności jej dotyczących co w konsekwencji winno prowadzić do ustalenia że przedmiotowe nieruchomości stanowią majątek dorobkowy Stron podlegający podziałowi w ramach przedmiotowego postępowania:
3. naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy art. 567 §1 k.p.c. polegające na przyjęciu . iż wartość majątku dorobkowego małżonków wynosi (...) złotych, a Wnioskodawczyni B. M. pobrała od dnia 28 lutego 2002 roku pożytki z majątku wspólnego w łącznej kwocie (...) zł, która to kwota pomniejszona o opłaty związane z lokalem użytkowym przy ul. (...) oraz podatek od tej nieruchomości podlega rozliczeniu z Uczestnikiem postępowania w stosunku ustalonych nierównych udziałów w majątku dorobkowym . przy czym powyższe było wynikiem błędnego przyjęcia, iż lokal użytkowy stanowi składnik majątku wspólnego Stron, w

konsekwencji czego okoliczność ta miała wpływ na dokonane rozliczenia pomiędzy Wnioskodawczynią i Uczestnikiem oraz orzeczone spłaty między nimi:

4. naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c. poprzez zaniechanie przez Sąd dokonania ustalenia poszczególnych praw Stron do składników majątku - nie zależnie od stanowisk prezentowanych w przedmiotowym postępowaniu- w oparciu o przeprowadzone dowody w tym dowody z dokumentów, co doprowadziło do przyjęcia w sposób niewłaściwy zakresu przedmiotowego postępowania o poszczególne składniki majątku i praw z nich wynikających dla każdej ze Stron;

Podnosząc te zarzuty wnioskodawczyni na podstawie art. 368 §1 pkt. 5 k.p.c. w zw. z art. 386 par. 1 k.p.c. wniosła o zmianę postanowienia w zakresie

Pkt. I ppkt 4 - poprzez uznanie, iż prawo własności lokalu użytkowego numer (...) położonego przy Al. (...) (...) o powierzchni 24.40 m2 wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej (...). dla którego Sad Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) stanowi majątek osobisty Wnioskodawczym oraz że pobrana kwota (...) złotych nie stanowi pożytków z majątku dorobkowego podlegających rozliczeniu w ramach podziału majątku:

Pkt III - poprzez przyznanie na wyłączną własność B. M. składników majątku dorobkowego wskazanych w punkcie I podpunkt : 1,2 i 6:

Pkt IV - poprzez przyznanie na wyłączną własność T. M. składników majątku dorobkowego wskazanych w punkcie I podpunkt: 3. 5. 7. 8. 9. 10, 11, 12. 13;

Pkt V - poprzez zasądzenie od T. M. na rzecz B. M. tytułem rozliczenia pożytków 18 900, płatne w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia:

Pkt VI - poprzez zasądzenie od T. M. na rzecz B. M. tytułem rozliczenia nakładów poczynionych z majątku dorobkowego na majątek osobisty Uczestnika kwoty 274.498,62 zł w terminie 21 dni od uprawomocnienia się postanowienia

Analiza treści wniesionej apelacji prowadzi do wniosku, iż zgłoszone zarzuty i zastrzeżenia co do treści wydanego w sprawie rozstrzygnięcia dotyczą Sąd Okręgowy zauważa, że wniesiona przez wnioskodawczynię apelację dotyczyła faktycznie dwóch kwestii rozstrzygniętych przez Sąd Rejonowy w ramach rozstrzygnięcia o podziale majątku, to jest:

- tego, iż, lokal użytkowy przy ul. (...) (...)wchodzi w skład majątku wspólnego, w związku z czym podlega podziałowi, zaś wnioskodawczyni obowiązana jest rozliczyć się z kwot pobranych przez nią tytułem najmu tego lokalu
- tego iż zakup szeregu nieruchomości nabytych przez uczestnika po ustaniu wspólności majątkowej sfinansowany został z jego majątku odrębnego, w związku z czym nie ma on obowiązku zwrotu nakładów poczynionych na te nieruchomości

Sformułowane wnioski o zmianę zaskarżonego postanowienia stanowiły zaś bezpośrednią wypadkową wniosków o odmienne rozstrzygnięcie tych kwestii. Zdjęcie z wnioskodawczyni obowiązku rozliczenia się z kwot pobranych tytułem czynszu najmu lokalu (i spłaty udziału w nim) oraz nałożenie na uczestnika obowiązku rozliczenia nakładów na zakup szeregu nieruchomości nie objętych podziałem skutkowałoby bowiem znaczną zmianą zakresu roszczeń każdej ze stron, co uzasadniałoby dokonanie odmiennego podziału składników majątku. W takiej zaś sytuacji rozstrzygnięcie w przedmiocie apelacji wnioskodawczyni wymagało w rozstrzygnięcia tylko tych dwóch wskazanych kwestii.

Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia

Sąd Rejonowy uzasadnił wydane rozstrzygnięcie w kwestiach objętych zakresem zaskarżenia wskazując na następujące okoliczności faktyczne”

1. B. i T. M. związek małżeński zawarli w 5 września 1970 r. i na początku swego małżeństwa nie mieli żadnego majątku.
2. Umową z dnia 27 lutego 2002 r., Rep. A nr (...), T. M. i B. M. wyłączyli między sobą małżeńską wspólność ustawową.
3. W dniu 12 grudnia 1975 roku zmarł ojciec T. M., zaś spadek po nim nabyła żona i 4 dzieci, w tym T. M. w 3/16 części. W skład spadku wchodziła nieruchomość przy ul. (...) w W. i za należny mu udział 3/16 w tej nieruchomości T. M. otrzymał (...) zł tytułem spłaty i tych pieniędzy nabył udziały w 1989r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. Spółka ta w niektórych okresach uzyskiwała bardzo dobre wyniki finansowe, w okresie 1994-1996 zaczęła budować mieszkania, później rozwijała spółki, które były od niej zależne tzw. spółki córki. B. M. nie brała czynnego udziału w przedsięwzięciach męża, choć pomagała mu w rozruchu spółki.
4. Dnia 14 stycznia 1989r. na podstawie przydziału B. i T. M. nabyli spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego nr (...) przy Al. (...) (...) w W. o powierzchni 24,40 m⁽²⁾. W 2001r. zwrócili się do spółdzielni o zawarcie umowy przeniesienia własności tego lokalu na ich rzecz i na podstawie umowy z dnia 12 sierpnia 2002 roku, Rep. A nr (...), zostało ustanowione prawo odrębnej własności lokalu użytkowego nr (...) przy Al. (...) (...) w W. wraz z ułamkowym udziałem wynoszącym o, (...) części w prawie użytkowania wieczystego gruntu, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) i przeniesione na rzecz B. M. i T. M., na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej. Środki na nabycie tego własności tego lokalu pochodziły ze środków wspólnych T. i B. M..
5. Lokal ten jest wynajmowany przez B. M. od 1996r. do chwili obecnej z czynszem co najmniej (...) USD miesięcznie, bez rozliczania się z uczestnikiem. Z czynszu najmu B. M. opłacała opłaty związane z tym lokalem, podatek od nieruchomości, utrzymywała się nich, wносиła opłaty za inne nieruchomości. Obecnie B. M. z dochodu z czynszu z tego lokalu przeznacza na opłacenie czynszu za ten lokal jak i przy Placu (...), podatków od nieruchomości, wspomaga dzieci.
6. Umową pożyczki z 9 marca 1998r. między pożyczkobiorcą T. M. i pożyczkodawcą (...) została T. M. udzielona pożyczka w kwocie 60.000 DM z oprocentowaniem 7% w stosunku rocznym do 28 lutego 2000r. Pożyczka została spłacona przez uczestnika w 2000r..
7. Umową pożyczki z 11 lutego 2000r. między pożyczkobiorcą T. M. i pożyczkodawcą (...) LTD została T. M. udzielona pożyczka w kwocie 300.000 \$ z oprocentowaniem 3,5% w stosunku rocznym. Pożyczka została spłacona przez uczestnika dnia 16 lipca 2007r.. Pożyczkę tę spłacił ze środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) lok.(...) w W. (...) zł i przy ul. (...) lok. (...) w W. (...) zł. Celem zaciągnięcia pożyczek była działalność inwestycyjna uczestnika, niezwiązana z potrzebami rodziny.
8. T. M. zawarł w dniu 12 lutego 2001 r. umowę na dostawę energii elektrycznej do lokali nr (...) przy ul. (...) w G. oraz zamontowanie i sprawdzenie instalacji. Na podstawie umowy zniesienia współwłasności i ustanowienia odrębnej własności lokali z dnia 26 sierpnia 2002 r., Rep A nr (...), T. M. nabył własność lokali nr (...) położonych w budynku przy ul. (...) w G., przeznaczonych na wynajem. Wartość prawa własności lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w G. o powierzchni 30,90 m⁽²⁾, składającego się z holu, pokoju dziennego i kuchni wraz z balkonem i łazienki wraz z udziałem wynoszącym (...) części nieruchomości wspólnej wynosi (...) zł. Wartość prawa własności lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w G. o powierzchni 34,70 m⁽²⁾, składającego się z holu, pokoju dziennego i sypialni wraz z balkonem i łazienki wraz z udziałem wynoszącym (...) części nieruchomości wspólnej wynosi 95.000 zł. T. M. na zakup tych nieruchomości przeznaczył środki z pożyczki z 11 lutego 2000r. od (...) LTD i z 9 marca 1998r. od (...).
9. T. M. zakupił w celach inwestycyjnych (budowa stacji benzynowej) w dniu 18 marca 2002 roku niezabudowaną działkę nr (...) o powierzchni 1,55 ha, położoną w miejscowości W., województwo (...) Wartość prawa własności

niezabudowanej działki nr (...) o powierzchni 1,55 ha, położonej w miejscowości W., wynosi (...) zł. T. M. na zakup ten nieruchomości przeznaczył środki z pożyczki z 11 lutego 2000r. od (...) LTD.

10. Na mocy umowy o ustanowieniu odrębnej własności lokalu z dnia 27 grudnia 2002 r., Rep. A nr (...) T. M. nabył w celach inwestycyjnych własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w W. wraz z dwoma miejscami garażowymi, natomiast w dniu 15 marca 2007 r. ten lokal sprzedał za (...) zł. Z kolei na podstawie umowy z dnia 30 grudnia 2002 r., Rep. A nr (...), T. M. nabył w celach inwestycyjnych własność lokalu użytkowego nr (...) w budynku przy ul. (...). T. M. na zakup tych nieruchomości przeznaczył środki z pożyczki z 11 lutego 2000r. od (...) LTD.

11. Na mocy umowy z dnia 17 marca 2003 r., Rep. A nr (...), T. M. nabył w celach inwestycyjnych własność lokalu użytkowego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) za (...)zł, zaś w dniu 21 maja 2007 r. lokal ten już jako mieszkalny sprzedał za (...) zł. T. M. na zakup tych nieruchomości przeznaczył środki z pożyczki z 11 lutego 2000r. od (...) LTD.

12. Prawomocnym postanowieniem wstępnym tutejszego Sądu z 6 marca 2013r. ustalono, że udziały byłych małżonków B. M. i T. M. w majątku dorobkowym nie są równe i wynoszą: 3/8 w przypadku wnioskodawczym, 5/8 w przypadku uczestnika T. M..

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, opinii biegłych i zeznań świadków D. S., B. K., J. G., D. R., M. K., J. W., J. M., D. J. oraz zeznań wnioskodawczym i uczestnika.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy ustalił, iż prawo własności lokalu użytkowego numer (...) położonego przy Al. (...) (...) o powierzchni 24,40 m⁽²⁾ wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr (...) wchodzi do majątku dorobkowego wnioskodawczym i uczestnika w rozumieniu art. 32 § 1 i 2 krio. Stanowisko to uzasadnił powołując się w zasadzie wyłącznie na fakt, iż okoliczność ta nie była sporna między wnioskodawczym a uczestnikiem, jako że składnik ten został nabyty ze środków wspólnych i w trakcie trwania między nimi wspólności majątkowej, co znajdowało potwierdzenie we wskazanych w stanie faktycznym dokumentach i zeznaniach wnioskodawczym i uczestnika.

Sąd I instancji nie uwzględnił natomiast żądania wnioskodawczym aby do majątku dorobkowego małżonków zaliczyć prawo własności niezabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w W., numer ewidencyjny (...), obręb (...) - W. o powierzchni 1,55 ha oraz nieruchomości w postaci lokalu nr (...) położonego w W. przy ul. (...). Bezpodstawne było również jej żądanie o zwrot nakładów poczynionych z majątku dorobkowego na majątek odrębny uczestnika w zakresie zakupu nieruchomości:

- przy ul. (...) w W. (prawdopodobnie wnioskodawczym chodziło o nieruchomość przy ul. (...) w W.)
- mieszkania w G. o powierzchni 30m²,
- mieszkania w G. o powierzchni 34,70 m²
- lokali użytkowych przy ul. (...) w W., przy ul. (...) w W.
- dwóch miejsc garażowych do lokalu przy ul. (...).

Uzasadniając z kolei to stanowisko Sąd Rejonowy wskazał, iż wszystkie omawiane nieruchomości zostały nabyte po dniu 27 lutego 2002r., czy po ustanowieniu między małżonkami rozdzielności majątkowej. Środki zaś za które nabyto te nieruchomości nie pochodziły z majątku wspólnego, lecz zostały przez uczestnika pozyskane w drodze pożyczki zawartej przez niego 9 marca 1998r. z (na kwotę 60.000 DM) oraz pożyczki z dnia 11 lutego 2000r. między pożyczkobiorcą z (...) LTD Na kwotę 300.000 USD. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy ze środków uzyskanych od (...) LTD T. M. zakupił nieruchomości objęte żądaniem wnioskodawczym, z tym że na zakup dwóch nieruchomości w G. przeznaczył także środki z pożyczki od (...). Sąd Rejonowy przyjął także, że celem zaciągnięcia pożyczek była działalność inwestycyjna uczestnika, niezwiązana z potrzebami rodziny, a pożyczki te zostały przez uczestnika zaciągnięte samodzielnie bez zgody wnioskodawczym. Dług uczestnika nie miał zatem

związku z majątkiem dorobkowym i dotyczył jego majątku odrębnego, z czego Sąd Rejonowy wyprowadził wniosek, iż środki uzyskane z tej pożyczki weszły do majątku odrębnego (łącznie z jego długiem do ich spłaty wraz z odsetkami), przez co nieruchomości nabyte za te środki także należą do jego majątku odrębnego. Skoro bowiem dłużnikiem w stosunku do wierzycieli pozostawał tylko on (art. 30 § 1 krio a contrario), korzyść majątkowa uzyskana w ten sposób została następnie przeznaczona na jego majątek odrębny (nieruchomości nabył po ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej), to korzyść ta nie może być rozliczana między małżonkami jako roszczenie z tytułu nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika w rozumieniu art. 45 § 1 krio.

Sąd Rejonowy uznał także za wykazane w toku postępowania, że B. M. od 1996r. pobierała i nadal pobiera pożytki z wynajmu lokalu użytkowego nr (...) przy Al. (...) (...) w W.. Było to bezsporne, podobnie jak bezsporne było też, że po tym jak T. M. i B. M. wyłączyli między sobą małżeńską wspólność ustawową i zaczęli prowadzić odrębne gospodarstwa domowe, wnioskodawczyni nie rozliczała się z tych pożytków z uczestnikiem przeznaczając je na swoje potrzeby i opłaty związane z utrzymaniem lokalu. Ustalając kwotę pożytków sąd I instancji oparł się o dowody z dokumentów w postaci umów najmu tego lokalu z 14.5.1996 r. i 1.3.2004 r. wraz z aneksami do nich, z których wynikało, że czynsz najmu wynosił miesięcznie, w zależności od okresu: (...)USD, (...) USD, (...)USD plus VAT i (...) USD plus VAT. Wnioskodawczyni nie ujawniła późniejszej i obecnej wysokości czynszu tego lokalu, którą pobierała i pobiera. Uczestnik zażądał rozliczenia czynszu w kwocie (...) USD miesięcznie stanowiącej równowartość (...) zł. Biorąc pod uwagę przeszkody stawiane przez wnioskodawczynię w przeprowadzeniu dowodu na tę okoliczność (art. 233 § 1 kpc), wysokość poprzednio pobieranego czynszu, atrakcyjność lokalizacji, powierzchnię lokalu i żądanie uczestnika Sąd Rejonowy uznał, że ten czynsz od 1996r. do chwili zamknięcia rozprawy wynosił 3000 zł miesięcznie. Sąd przyjął od 28 lutego 2002 r. do chwili zamknięcia rozprawy (192 miesiące) wnioskodawczyni pobrała czynsz w łącznej kwocie (...) zł. Z zeznań wnioskodawczyni wynikało jednakże, że z czynszu najmu B. M. ponosiła opłaty związane z tym lokalem, w tym podatek od nieruchomości, przy czym nie udowodniła, a nawet nie wskazała wysokości tych ciężarów. Opierając się na doświadczeniu życiowym Sąd Rejonowy przyjął jednak, że wnioskodawczyni musiała ponosić te koszty w kwocie co najmniej (...) zł przez 192 miesiące (art. 322 kpc), skoro nie czynił tego uczestnik. Od kwoty (...) zł odjęto zatem (...) zł tytułem tych ciężarów poniesionych przez wnioskodawczynię, ustalając iż do rozliczenia pozostała jedynie różnica tych kwot w to jest (...)zł którą rozliczono na mocy art. 45 § 1 krio.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna w części.

Zgodnie z art. 382 k.p.c., sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1998r., II CKN 704/97, OSNC 1998 nr 12, poz. 214). Sąd II-iej instancji nie ogranicza się zatem tylko do kontroli sądu I-iej instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, rozważając wyniki postępowania przed tym sądem, władny jest ocenić je samoistnie. Postępowanie apelacyjne jest przedłużeniem procesu przeprowadzonego przez pierwszą instancję, co oznacza, że nie toczy się on na nowo.

Zebrany dotychczas w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi, rozpoznającemu apelację, na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie, jak i wnioski wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie były całkowicie prawidłowe a przede wszystkim były przedwczesne. Sąd Okręgowy władny był zatem do innej niż Sąd Rejonowy, oceny okoliczności powoływanych przez strony w toku postępowania sądowego przed obiema instancjami. Czyny to w konsekwencji zarzuty apelacji zasadnymi.

Dokonując własnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji są nieprawidłowe w zakresie okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Spór między stronami dotyczył – jak wskazano już wyżej - statusu lokalu użytkowego przy Al. (...) (...) w W., w zakresie tego czy powinien czy też nie powinien być zaliczany do majątku wspólnego podlegającego podziałowi i kwestii nakładów, które miały być według twierdzeń wnioskodawczyni poczynione z majątku wspólnego na zakup szeregu

nieruchomości po ustaniu wspólności majątkowej przez uczestnika. Chodzi tutaj o nieruchomości w G., część lokali użytkowych, które również zostały nabyte przez uczestnika po ustaniu wspólności.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii lokalu użytkowego przy Al. (...) (...) Sąd Okręgowy rozpoznając apelację uznał, że Sąd Rejonowy niewłaściwie zakwalifikował ten lokal do majątku wspólnego podlegającego podziałowi ponieważ Sąd I instancji powinien dokonując podziału majątku powinien ustalić skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi na moment ustania wspólności majątkowej małżeńskiej. W uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w kwestii statusu lokalu użytkowego nr (...) przy ul. (...) (...) w W. napisano iż:

1. B. i T. M. nabyli spółdzielcze prawo do tego lokalu na podstawie przydziału z dnia 14 stycznia 1989 r.
2. na podstawie umowy z dnia 12 sierpnia 2002 r. ustanowione zostało prawo odrębnej własności tegoż lokalu użytkowego wraz z odpowiednim udziałem w prawie użytkowania wieczystego gruntu
3. tego samego dnia owo prawo odrębnej własności lokalu zostało przeniesione na rzecz B. i T. M. na zasadzie wspólności ustawowej, zaś wykupienie lokalu nastąpiło ze środków wchodzących w skład majątku wspólnego małżonków.

Na tej podstawie Sąd Rejonowy stwierdził, iż przedmiotowy lokal wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków i dokonał jego podziału oraz rozliczenia dochodów z jego wynajmu.

Sąd Okręgowy zauważa jednakże, że przedmiotowy lokal został nabyty przez małżonków po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, Sąd rejonowy pominął zaś przy swych rozważaniach zasadniczy w tym przypadku fakt, że umową z dnia 21 lutego 2002 r. (k. 24-25) małżonkowie T. i B. M. wyłączyli wspólność ustawową, ze skutkiem od dnia zawarcia umowy. Oznacza to iż w dniu 12 sierpnia 2002 r. strony nie mogły nabyć prawa własności lokalu do majątku wspólnego, i to niezależnie od tego, czy wcześniejsze spółdzielcze prawo do tego lokalu wchodziło, czy też nie do majątku wspólnego. Ustanowienie prawa odrębnej własności lokalu ma bowiem charakter konstytutywny, tworzy nowy przedmiot prawa, ustalając jednocześnie jego stan własności. Wprawdzie w akcie notarialnym jest napisane, że nieruchomość jest nabywana do majątku wspólnego małżonków jednak to zastrzeżenie nie ma żadnego znaczenia prawnego, ponieważ takiego majątku wspólnego nie ma. Nie można zaś nic nabyć do majątku wspólnego gdy nie ma wspólności majątkowej.

Zawarcie tego rodzaju umowy, po ustaniu wspólności majątkowej, można natomiast uznać za faktyczne dokonanie przez małżonków częściowego podziału majątku wspólnego obejmującego spółdzielcze prawo do tego lokalu – o ile oczywiście, co jest w sprawie sporne, prawo to stanowiło składnik majątku wspólnego. Małżonkowie rozporządzili bowiem w ten sposób wspólnie wspólnym prawem, dokonując jego zamiany na inne prawo, przysługujące im w częściach równych. W konsekwencji ani powstałe w ten sposób prawo własności, ani ewentualne wspólne spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego nie mogło wejść w skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi w niniejszym postępowaniu.

Teoretycznie można by było wywodzić, że w drodze tego aktu notarialnego przywrócono ustrój wspólności majątkowej ale wymagałoby to wykładni, której należałoby dokonać zgodnie z zasadami wykładni oświadczeń woli – w tym zaś przypadku, mając na uwadze wzajemne relacje stron trudno wywodzić że dopiero co wyłączywszy wspólność majątkową postanowiły one tę wspólność na nowo przywrócić. Jedynym możliwym skutkiem prawnym zawarcia takiej umowy było zatem nabycie prawa własności tej nieruchomości na współwłasność – do umowy stanęli bowiem oboje małżonkowie i złożyli odpowiednie oświadczenia woli. Kwestia tego w jakich udziałach zostało nabyte prawo do tej nieruchomości – czy w częściach równych, czy w udziałach ustalonych postanowieniem wstępnym winna zaś być przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu, którego przedmiotem byłoby uzgodnienie treści księgi wieczystej lokalu z rzeczywistym stanem prawnym. Okoliczność ta nie mieści się natomiast w kognicji sądu orzekającego w przedmiocie podziału majątku wspólnego.

W konsekwencji zaskarżone orzeczenie należało zmienić poprzez uchylenie pkt I ppkt 4 postanowienia, którym do składu majątku wspólnego zaliczono lokal przy ul. (...) (...) w W..

Stan prawny przedmiotowego lokalu ma także zasadnicze znaczenie dla oceny zasadności roszczeń w kwestii rozliczenia pożytków i ciężarów związanych z tym lokalem. Jeżeli bowiem przedmiotowe prawo własności lokalu było od dnia 12 sierpnia 2002 r. przedmiotem współwłasności w częściach ułamkowych to wszelkie rozliczenia między małżonkami w zakresie pożytków i ciężarów związanych z tym lokalem mogły być dokonywane wyłącznie w granicach zakreślonych art. 207 kc, i w odrębnym postępowaniu, jako że roszczenia takie nie mieszczą się w granicach zakreślonych przepisem art. 567 §1 kpc. Rozliczeniu podlegać mogłyby zatem wyłącznie ewentualne pożytki i ciężary należne w okresie przed dniem 12 sierpnia 2002 r.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż stan prawny przedmiotowego lokalu przed dniem 12 sierpnia 2002 r. nie ma zasadniczego znaczenia dla oceny zasadności roszczenia o rozliczenie dochodów przynoszonych przez ów lokal (dochodów, to jest różnicy między pobranymi pożytkami i poniesionymi ciężarami). Zgodnie bowiem z art. 31 §2 pkt 2 krio dochody z majątku osobistego każdego z małżonków także wchodzi w skład majątku wspólnego, i winny być do tego majątku przekazywane. Jeżeli zatem wnioskodawczyni zatrzymywała owe dochody dla siebie, to obowiązana jest zwrócić uczestnikowi należną mu ich część, i to niezależnie od tego czy ów lokal należał do majątku wspólnego czy też osobistego (odrębnego) –tak długo, jak długo istniała pomiędzy stronami wspólność majątkowa, to jest do dnia 21 lutego 2002 r. Wynik ustaleń co do stanu prawnego lokalu miał zatem znaczenie wyłącznie dla oceny zasadności roszczeń dotyczących się okresu od 21 lutego 2002 r. do 12 sierpnia 2002 r., w takim zakresie, że obowiązek rozliczenia się przez wnioskodawczynię z dochodów osiąganych z wynajmu tego lokalu istniałby tylko, gdyby spółdzielcze prawo do tego lokalu wchodziło w skład majątku wspólnego. Jeżeli bowiem znajdowało się ono w majątku odrębnym to od momentu ustanowienia ustroju rozdzielności majątkowej przynoszone przez nie dochody wchodziły niepodzielnie w skład majątku odrębnego wnioskodawczyni.

Analiza treści roszczeń zgłoszonych w niniejszym postępowaniu przez uczestnika i zapadłego na ich podstawie rozstrzygnięcia prowadzi jednakże do wniosku, iż zgłoszone roszczenie o rozliczenie pobranego czynszu za lokal przy ul. (...) (...) obejmowało wyłącznie okres od 28 lutego 2002 r. To zaś oznacza, iż w świetle powyższych rozważań rozliczeniu podlegałyby tylko kwoty pobrane w okresie od 28 lutego 2002 r. do 12 sierpnia 2002 r., to jest za miesiące marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2002 r. – a i to tylko pod warunkiem, że spółdzielcze prawo do tego lokalu użytkowego wchodziło w skład majątku wspólnego stron.

W kwestii tego, czy spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego wchodziło w skład majątku wspólnego czy też nie Sąd Rejonowy wydawał się nie poczynić żadnych rozważań. W uzasadnieniu postanowienia znajduje się wyłącznie wskazanie, iż oboje małżonkowie nabyli prawo do tego lokalu na podstawie przydziału z dnia 14 stycznia 1989 r. W aktach postępowania brak jest jednakże tegoż przydziału. Z kolei w akcie notarialnym przenoszącym na strony prawo własności do tego lokalu odnotowano wyraźne oświadczenia Spółdzielni, jak również stron, iż spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu przysługiwało obojgu małżonkom, jak również iż oboje byli członkami spółdzielni budowlano – mieszkaniowej (...) [k. 49]. Oboje małżonkowie występują także jako wynajmujący ów lokal w umowie najmu z dnia 14 maja 1996 r. gdzie wskazano także, iż spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu przysługuje im wspólnie [k. 237]. Z drugiej jednakże strony do akt sprawy przedłożono oświadczenie uczestnika z dnia 14 listopada 1996 r. z podpisem notarialnie poświadczonym, w którym stwierdza on wyraźnie, iż wkład budowlany wniesiony do (...) S. w związku z przydziałem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego został wniesiony w całości z majątku odrębnego B. M., zaś on sam nie będzie w związku z tym rościł żadnych pretensji do tego lokalu [k. 358]. Wnioskodawczyni przedłożyła także kopię umowy z dnia 8 lipca 1983 r. zawartej z (...), której przedmiotem było przydzielenie wnioskodawczyni lokalu użytkowego w budynku przy ówczesnej ul. (...) [k. 823-824] oraz kopię aneksu do niej z 8 lipca 1986 r. [k. 825] w których występuje samodzielnie jako jedyny użytkownik lokalu. W takich zaś okolicznościach nie sposób jest przyjąć, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wchodziło w skład majątku wspólnego małżonków, a co za tym idzie brak było także podstaw do dokonywania, w zakresie objętym wnioskami

stron, jakichkolwiek rozliczeń czy to nakładów czy to przynoszonych przez lokal pożytków. Uzasadniało to uchylene postanowienia także w tym zakresie.

Odnosząc się do kwestii rozliczeń nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika w zakresie zakupionych lokali Sąd Okręgowy stwierdza, że tezą tego roszczenia było to, że nabyte przez uczestnika nieruchomości po ustaniu wspólności zostały sfinansowane w trakcie małżeństwa. W założeniu to twierdzenie jest prawidłowe. Jeżeli bowiem cenę zakupu nieruchomości sfinansowano z majątku wspólnego a umowę sprzedaży zawarto już po ustaleniu wspólności to o ile nieruchomość taka nie wchodzi w skład majątku wspólnego gdyż nie została nabyta w trakcie wspólności, to środki wydatkowane na jej zakup a pochodzące z majątku wspólnego należy rozliczać to jako nakład z majątku wspólnego na majątek odrębny.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał, w oparciu o zeznania uczestnika, iż zakup tych lokali został sfinansowany z pożyczek: zaciągniętej przez uczestnika w banku (...) na kwotę 60.000 DM Umowa ta zawarta została w dniu 9 marca 1998 r. [k. 2203-2204] oraz zaciągniętej w spółce (...) LTD z siedzibą w S. (L.) – k. 1241 –. na kwotę 300.000 USD zwartej w dniu 11 lutego 2000 r. Uznając te fakty za udowodnione, Sąd Rejonowy podzielił stanowisko uczestnika co do tego, iż środki pozyskane z tych pożyczek stanowiły jego majątek odrębny, a co za tym sporne nieruchomości zakupiono z majątku odrębnego, a co za tym idzie środki te nie podlegają rozliczeniu w niniejszym postępowaniu.

Sąd I instancji ustalając, iż środki pochodzące z tychże pożyczek weszły do majątku odrębnego uczestnika wskazał, że celem zaciągnięcia tych pożyczek była działalność inwestycyjna nie związana z potrzebami rodziny, a pożyczki zaciągnięto bez zgody wnioskodawczyni. Z tego faktu Sąd wywiódł, że powstały dług nie miał związku z majątkiem dorobkowym, a zarazem środki uzyskane z tej pożyczki weszły w skład majątku odrębnego. Przywołał zasadnie w tej kwestii wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r. IV CSK 203/13. W orzeczeniu tym, jakkolwiek wydano je w innym stanie faktycznym wskazano, iż:

„Jeżeli w czasie trwania wspólności majątkowej dług został zaciągnięty tylko przez jednego z małżonków i jeżeli dłużnikiem w stosunku do wierzyciela pozostaje tylko ten małżonek, a korzyść majątkowa uzyskana w ten sposób została następnie przeznaczona na majątek wspólny, to korzyść ta może być - stosownie do okoliczności, wynikających z ustaleń faktycznych każdego konkretnego przypadku - traktowana, jako nakład z majątku tego z małżonków, których zaciągnął osobiste zobowiązanie, na majątek wspólny i rozliczana między małżonkami, jako roszczenie z tytułu nakładów dokonanych na majątek wspólny.”

Sąd Najwyższy wskazał zatem, iż zaciągnięcie długu tylko przez jednego z małżonków, który w skutek tego pozostaje jedynym dłużnikiem powoduje, iż pozyskane w ten sposób środki wchodzą w skład majątku odrębnego. Tylko bowiem w takim przypadku można mówić, iż przeznaczenie ich na majątek wspólny stanowi nakład z majątku odrębnego. Taki sposób traktowania środków majątkowych pozyskanych w drodze pożyczki zaciągniętej tylko przez jednego z małżonków wydaje się przy tym być utrwalony w orzecznictwie, począwszy od Postanowienia 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1978 r. sygn. akt III CRN 194/78. Jeżeli zatem faktycznie przedmiotowe nieruchomości zakupiono ze środków pochodzących z pożyczki zaciągniętej przez uczestnika samodzielnie, za spłatę której tylko on był odpowiedzialny to uczestnik nie jest obowiązany do rozliczenia środków przeznaczonych na ich zakup jako nakładu z majątku wspólnego na majątek odrębny. I odpowiednio jeżeli ich zakup nastąpił ze środków wchodzących w skład majątku wspólnego, to ma on obowiązek rozliczenia się z tych środków.

Rozważając kwestię pochodzenia środków wydatkowanych na zakup nieruchomości w pierwszej kolejności wskazać należy, że o ile istnieje domniemanie, że składniki majątku nabyte w trakcie małżeństwa wchodzą w skład majątku wspólnego to brak jest takiego domniemania w odniesieniu do tego, iż środki wydatkowane przez jedno z małżonków na nabycie składników do majątku odrębnego pochodzą z majątku wspólnego. Wnioskodawczyni nie może zatem poprzestać na zaprzeczaniu twierdzeniom uczestnika co do pochodzenia środków przeznaczonych na zakup wskazanych nieruchomości, winna także wykazać, iż pochodziły one z majątku wspólnego. Tylko wtedy bowiem może

ona domagać się rozliczenia tychże środków. Nie jest zatem także wystarczające samo tylko oświadczenie, iż nabycie nastąpiło ze środków wspólnych, okoliczność ta – jeżeli druga strona ją kwestionuje - wymaga wykazania dowodami.

W sprawie niniejszej mimo zgromadzenia licznych dokumentów obejmujących kilkanaście tomów akt w aktach sprawy nie ma żadnych dowodów przedstawionych przez wnioskodawczynię na okoliczność, że pieniądze na zakup tych lokali pochodziły z majątku wspólnego. Dodatkowo wnioskodawczyni w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 r. przyznała, iż mąż zaciągnął pożyczkę od (...) Ltd. [k. 2520] jak również pożyczkę z (...) banku, uzyskaną przy pomocy zamieszkującego tam cioteczno brata. Potwierdziła zatem wprost twierdzenia uczestnika co do faktu zaciągnięcia tych pożyczek. Nie wykazano także, aby w okresie przed ustanowieniem rozdzielnosci majątkowej dochody – zarobki – uczestnika były na tyle duże, że pozwalały one na zakup za gotówkę (to jest bez konieczności zaciągnięcia kredytu) 3 lokali mieszkalnych i 2 użytkowych, w tym jednego bardzo dużego (ponad 100 m²) i bardzo drogiego mieszkania. Jedynym rozsądnym wytłumaczeniem dla pochodzenia środków przeznaczonych na zakup tych nieruchomości są właśnie wywodzone przez uczestnika pożyczki – mimo wszystkich wątpliwości co do okoliczności ich zawarcia. W tym zakresie zatem Sąd Okręgowy nie znalazł podstawy do zmiany zaskarżonego orzeczenia Sądu Rejonowego.

Konsekwencją uznania, iż lokal przy ul. (...) (...) w W. nie wchodzi w skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi była konieczność odmiennego uregulowania kwestii spłat i dopłat. Po pominięciu tego składnika wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi należało ustalić nie na kwotę (...) zł, jak to uczynił Sąd Rejonowy, a na kwotę (...) zł. W rezultacie, i przy przyjęciu iż udział wnioskodawczyni w majątku wspólnym wynosi 3/8 zaś uczestnika 5/8 wnioskodawczyni przyspaść winny składniki o wartości (...) zł, uczestnikowi zaś (...) zł.

Odpowiednia zmiana pkt V postanowienia poprzez pominięcie lokalu przy ul. (...) (...) z kręgu składników majątkowych przyznanych uczestnikowi oznacza, iż wnioskodawczyni przypadłyby składniki opisane w punktach 1 i 6 o wartości 550.000 zł. Uczestnik otrzymałby zaś składniki wskazane w punktach 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13 o łącznej wartości (...) zł. Uczestnik obowiązany byłby zatem do dokonania spłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty (...) zł

Dokonana zmiana pkt I postanowienia skutkowałą jednakże koniecznością dokonania zmiany także pkt II postanowienia. Przyjęcie, iż lokal przy ul. (...) (...) od 12 sierpnia 2002 stanowi przedmiot współwłasności w częściach ułamkowych, a przed tą datą prawo do tego lokalu wchodziło w skład majątku odrębnego wnioskodawczyni wykluczała bowiem możliwość rozliczenia w niniejszym postępowaniu pobranych przez wnioskodawczynię pożytków. Roszczenie takie, jako roszczenie między współwłaścicielami rzeczy winno być dochodzone w odrębnym postępowaniu o zapłatę, nie mieści się ono bowiem w katalogu spraw podlegających łącznemu rozpoznaniu ze sprawą o podział majątku. Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II postanowienia należało zatem w całości uchylić.

W apelacji wnioskodawczyni, mimo wskazania, iż postanowienie zostało zaskarżone w całości nie sformułowało wniosku o zmianę rozstrzygnięcia zawartego w pkt III postanowienia, co oznacza, iż rozstrzygnięcie winno pozostać w mocy i zostać uwzględnione przy ustalaniu wysokości należnych spłat i dopłat. Niewielkiej zmiany wymaga jednakże sposób rozliczenia pobranych pożytków. Jeżeli bowiem ustalono, iż udział wnioskodawczyni w majątku wspólnym wynosi 3/8 zaś uczestnika 5/8 to w takim też stosunku winni oni zarówno osiągać pożytki, jak i ponosić koszty utrzymania majątku wspólnego. Jeżeli zatem ustalone zostało, iż uczestnik pobrał z majątku wspólnego pożytki netto o wartości (...) zł to należna mu z tego część wynosi (...)zł, wnioskodawczyni przypada zaś (...)zł. Kwotę tę należało dodać do kwoty ustalonej już spłaty należnej wnioskodawczyni.

Uwzględniając powyższe zmienić należało także punkt VI postanowienia poprzez nałożenie na uczestnika T. M. obowiązku spłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty 145.230,01 zł

Mając zatem na uwadze powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. należało orzec jak w punkcie I postanowienia oddalając dalej idące apelacje w pozostałym zakresie w punkcie II na podstawie art. 385 k.p.c.

Uwzględniając fakt, iż każda ze stron uległa w pewnej części swojego żądania na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ustalił, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane z własnym udziałem w sprawie.

SSO Grzegorz Chmiel SSO Piotr Wojtysiak SSO Adam Malinowski